

Marina Română

Anul XIII Nr. 4 (89) 2002

Siva Marinei

GRUPUL MASS-MEDIA

AL FORTELOR NAVALE

Revista **MARINA ROMÂNĂ**

A fost înființată pe 15 iunie 1990. Încadrarea cu personal calificat a început în luna octombrie 1990, astfel încât primul număr a apărut pe 20 decembrie 1990, într-un tiraj de 2.000 de exemplare, toate fiind difuzate gratuit în unități militare. Începând de anul acesta revista face parte din Grupul Mass -Media și apare la două luni, într-o ținută grafică îmbunătățită, integral color, și se va adresa în continuare atât personalului din unitățile de marină cât și publicului larg.

Difuzarea se face în județele Constanța și Tulcea prin rețeaua CUGET LIBER și în unități militare.

Emisiunile radio-TV **SCUTUL DOBROGEI**

Prima redacție teritorială din subordinea Direcției Relații Publice, înființată în anul 1991 pentru crearea și menținerea imaginii publice a instituției militare în zona de sud-est a țării, își va continua activitatea în cadrul Grupului Mass-Media și va realiza o emisiune săptămânală de televiziune cu durata de 30 minute, difuzată pe postul local TV Neptun (vineri, 17.30-18.00) și o emisiune săptămânală radio cu durata de 20 minute difuzată pe postul Radio Constanța (vineri, 14.10-14.30).

Revista din ziua de mâine

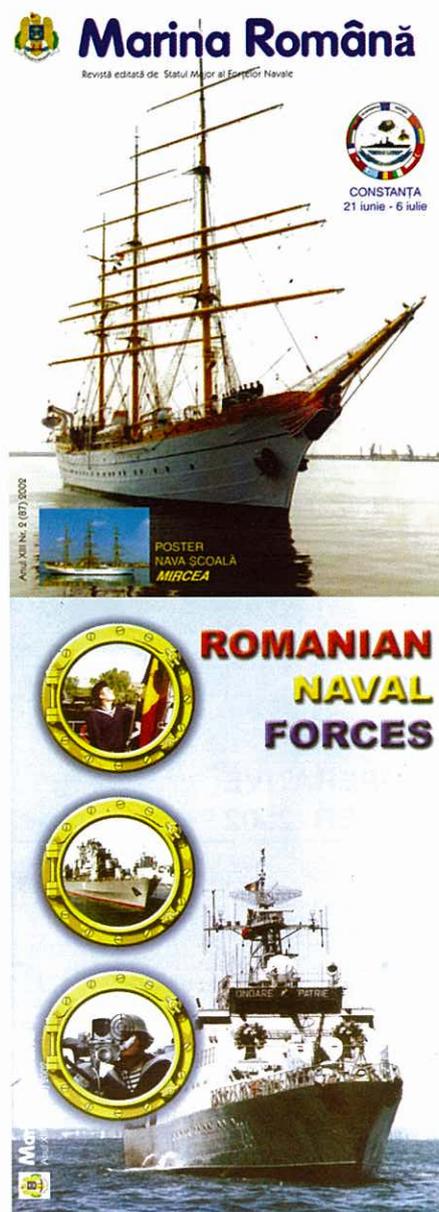
Maior lect. univ. dr. **Ioan DEAC**
Academia de Înalte Studii Militare

Ajunsă la al patrulea număr în acest an, revista **MARINA ROMÂNĂ** a atins formula unei maturități despre care se poate vorbi cu încredere. Editată de cea mai recentă structură mass-media militară, Grupul Mass-Media al Forțelor Navale, revista se remarcă printr-o concepție și o ținută grafică ce fac din ea unul dintre cele mai izbutite produse de presă tipărită militară, dacă nu cumva chiar cel mai bun.

După ce a stat în „laborator” timp de câteva luni, fără să renunțe la vechea concepție mediatică, dar adăugându-i notele înnoitoare ale unei elaborări și machetări care rezistă la orice critică și care se poate compara cu orice revistă de probitate de pe piață, echipa de redactori a reușit să propună cititorilor o nouă imagine a presei militare și a profesionalismului oamenilor care înțeleg să lucreze pentru presă dominați de pasiune.

Cele 28 de pagini integral color ridică nespuse de mult nivelul exigențelor materialelor fotografice inserate și al prelucrării lor. Dacă mai adăugăm calitatea hârtiei, care este mai mult decât excelentă, acuratețea tratamentului coloristic, de excepție - în aproape o sută de pagini cu poze nu am putut constata nici o voalare de culoare - și prețul acesteia - 27.000 lei (adică mai puțin de 1.000 de lei pe pagină, fără a mai socoti coperta) - ne întrebăm, sper pe bună dreptate, „cum de se poate așa ceva?”

După câteva ezitări în ce privește conținutul și stilul materialelor publicate, echipa redacțională pare a se fi hotărât pentru o formulă directă, calmă, realistă, aplicată, din care realitatea marinarilor și a Forțelor Navale respiră ca unda valurilor: lovind

implacabil și cu tenacitate malul tare al țărmlui ce se va schimba tocmai pentru că i se opune.

Câteva cuvinte trebuie spuse și despre noua structură mass-media a Forțelor Navale. Grupul reprezintă o structură restrânsă numeric (un redactor-șef, doi redactori militari, doi redactori civili, un fotoreporter, un tehnoredactor, un operator imagine și un monteur imagine) care e angajată în elaborarea a trei tipuri de produse mediatice: revista **MARINA ROMÂNĂ**, cu o periodicitate de două luni; emisiunile radio și de televiziune **SCUTUL DOBROGEI**, cu program săptămânal. Trebuie spus că e un program ambițios, poate prea ambițios, dar cel puțin până acum se pare că nu sunt sincope în aplicarea lui.

De aceea, jurnaliștii Forțelor Navale (care nu sunt toți marinari, deși dimineața îi trezește o sirenă pe fiecare în parte!) merită cu atât mai mult admirația celor care le înțeleg și le apreciază munca. Mai ales că astfel, principala lor reușită devine aceea de a fi demonstrat că atunci când activitatea de presă se face cu pasiune de către jurnaliști, când responsabilitatea editorilor este asumată cu înțelegere, când nu se inventează piedici finanțiste sau birocratice și, mai ales, atunci când se gândește cu temeritate împotriva clișeeilor, succesul nu așteaptă să-și dea mâna cu luminița de la capătul restructurării, putând să i-o ia înainte.

Ar fi minunat dacă exemplul Grupului Mass-Media și al revistei marinarilor ar fi preluat și de alte structuri de presă din armata României, care încă mai robotesc la regalele sau la linotipul literelor de plumb, ori se amăgesc că orice pagină xeroxată poate trece drept revistă.

Tuturor, și celor ce scriu, și celor ce citesc în ziua de mâine, de **ZIUA MARINEI ROMÂNE**, le urăm vântul cel bun!

**GRUPUL MASS-MEDIA
AL FORTELOR NAVALE**

Redactor-șef:

Căpitan-comandor Petrică IVAN

e-mail: ivanpit2002@yahoo.com

MARINA ROMÂNĂ

Revistă fondată în 1990

editată de Statul Major
al Forțelor Navale

Redactori:

Maior Costel SUSANU

e-mail: costelsusanu@yahoo.com

Bogdan DINU

e-mail: redbogdan@yahoo.com

Tehnoredactor: Floare BRÂNZĂ

Fotoreporter: Valentina CIUCU

ADRESA REDACȚIEI:

Hotelul Militar Constanța

B-dul Mamaia Nr. 92

0241-61.95.39 (redactor-șef)

0241-61.57.00 int. 0172 (redacția)

0241-61.95.39

e-mail: marina_romana@yahoo.com

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa
redacției texte și fotografii care se
încadrează în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține în
exclusivitatea autorilor, conform
art. 206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere
cu condiția specificării sursei.

DIFUZAREA:

Se difuzează în județele Constanța
și Tulcea prin rețeaua Cuget Liber și
în unități militare.

Se editează 6 numere pe an,
cu apariție la două luni.

ISSN: 1222-9423

B-95002

Tehnoredactarea și tiparul:

SC INFCON SA

8700 Constanța

Aleea Prof. Murgoci Nr. 1

tel./fax: 0241-58.05.27

0241-58.56.27

e-mail: infcon@cta.ro

DTP: Leonard VIZIREANU

Coperta I: Din nou în arboradă

Coperta IV: Pregătire marinărească pe
lacul Siutghiol

Preț: 27.000 lei

2

Anul XIII Nr. 4 (89) 2002

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ

4

4

CENTENARUL ZILEI MARINEI

8

8

CO-OPERATIVE PARTNER 2002

12

13

VÂNĂTOARE DE MINE ÎN ATLANTIC

16

Marina Română nr. 4 (89) 2002

Navele secolului XXI FREGATA FRANCEZĂ COURBET LA CONSTANȚA	18
--	----

FLOTILA FLUVIALĂ LA TIMPUL PREZENT Interviu cu domnul contraamiral de flotilă Ioan Costi, comandantul Flotilei Fluviale „Mihail Kogălniceanu”	20
--	----

NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE Între speranță și deziluzie, între vis și realitate	24
--	----

DIN IUBIRE, PENTRU BUCURIE S-A ÎNTRUPAT MIRCEA 120 de ani de la intrarea în serviciu a primului bric Mircea	26
--	----

NE Scriu CITITORII	28
---------------------------	----

m@rin@ online	29
----------------------	----

ȘTIRI DIN FLOTĂ

Gruparea BLACKSEAFOR va fi activată în perioada 5-28 august, pentru exerciții navale în comun cu celelalte forțe participante: manevre în formație, căutare și salvare, comunicații, menținerea vitalității, lupta împotriva minelor și apărare antiaeriană. În acest an Forțele

Navale ale României participă la activare cu dragorul maritim NICOLESCU (29) comandat de locotenent-comandorul Cristian Lișman. Comandantul marșului este căpitan-comandorul Vergil Moraru. Celelalte țări sunt implicate cu următoarele nave: Bulgaria - dragorul

maritim SHKVAL, Georgia - vedeta rapidă KUTAISI, Federația Rusă - vânătorul de mine ZHELEZNYAKOV, Turcia - vânătorul de mine ERDEMLI și Ucraina - nava de comandament SLAVUTICH. În perioada 21-24 august gruparea navală se va afla la Constanța. (C.S.)

Aplicația BICAZ 2002 s-a desfășurat în perioada 29 iulie-3 august, fiind implicate forțe și mijloace din toate categoriile de forțe ale armatei. Scenariul a simulat o agresiune din direcția mării iar pentru respingerea adversarului s-au creat evenimente care au impus angajarea succesivă sau simultană într-o acțiune militară întrunită. Sistemul de comandă și control s-a realizat prin subordonarea directă Comandamentului 9 Operațional Dobrogea la grupărilor navale de lovire cu rachete și torpile, a rachetelor de coastă și a Centrului Radioelectronic și Observare. Obiectivele

și scopurile propuse au fost îndeplinite integral, iar concluziile aplicației vor fi

ulterior valorificate.

(Comandor **Gheorghe PETRIA**)

În perioada 17-20 iunie 2002 cursanții seriei a 11-a a Colegiului Național de Apărare au efectuat o vizită de documentare în Dobrogea. Au fost vizitate Centrala Nuclearo-Electrică de la Cernavodă, Statul Major al Forțelor Navale, bazele navale de la Mangalia și Constanța precum și baza fluvială de la Tulcea. Cu această ocazie, pe data de 18 iunie, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a avut loc o masă rotundă cu tema „Interesele naționale de securitate ale României în contextul candidaturii la Organizația Tratatului Atlanticului de Nord și Uniunea Europeană”. (C.S.)

ȘTIRI DIN FLOTĂ

 Cu prilejul comemorării Zilei Eroilor, pe data de 13 iunie 2002, la Constanța au fost organizate, de către Statul Major al Forțelor Navale, ceremoniale militare și religioase, precum și depuneri de coroane la monumentele și cimitirele eroilor din oraș. Astfel de manifestări au avut

loc la monumentul „Crucea Marinarilor”, la monumentele eroilor căzuți în primul și în cel de-al doilea război mondial, din Cimitirul Central Constanța. (B.D.)

 Ziua Imnului Național a fost sărbătorită și la Constanța, pe 29 iulie, când s-au organizat manifestări cultural-educative cu caracter evocator și un ceremonial militar, în Piața Tricolorului. (C.S.)

 Festivitatea depunerii Jurământului Militar s-a desfășurat pe 14 august la Baza Navală Mangalia și la Centrul Radioelectronic și Observare „Callatis” Constanța. (C.S.)

În prezența atașatului militar francez, în ziua de 25 iulie, a fost făcută o donație de materiale specifice Centrului de Scafandri din Constanța. Această donație vine să le completeze

pe celelalte făcute de către ministerul francez al apărării Armatei și Jandarmeriei române, demonstrând relațiile militare excelente existente între cele două țări. (C.S.)

Comandorul **Emin Erol** (dreapta) a preluat funcția de consilier al șefului Statului Major al Forțelor Navale, începând cu data de 1 august. Ofițerul face parte din Marina Militară a Turciei și îl înlocuiește pe comandorul **Ercüment Dokanakoglu** (stânga), care și-a încheiat misiunea în România. (C.S.)

Navele-școală ucrainene NOVA KAHOVKA și SMILA s-au aflat la Constanța, în ziua de 24 iulie, având la bord 56 de studenți și 6 profesori de la Institutul Militar Naval din Sevastopol. Navele sunt construite după proiectul „PETRUȘCA” și au următoarele caracteristici: deplasament 345 tone, lungime 39,08 m, lățime 8,4 m, pescaj 2,5 m, viteză maximă 11 Nd, echipaj 13 marinari (un ofițer). În programul vizitei au fost incluse întâlniri cu conducerea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, vizitarea bazei materiale a academei și a navelor-școală MIRCEA și CONSTANȚA. (C.S.)

Aspirant
Adrian DRĂGUȘAN

MM cl IV
Nicolae PÂRLEA

Ziua de 27 iulie rămâne consemnată în „Memoriul personal” al Promoției „General Eremia Grigorescu” astfel: „avansat în grad de aspirant” pentru studenții anului IV ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” – Facultatea de Marină Militară și „avansat în grad de maestru militar de marină clasa a IV-a” pentru absolvenții Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale. Cei 21 de maiștri militari, în frunte cu șeful promoției, Nicolae Pârlea, vor pleca în unitățile Flotei Maritime și Flotilei Fluviale, ca de altfel și aspiranții Promoției „Mareșal Prezan”, care are leader pe Adrian Drăgușan. Aspiranții de marină vor pleca și în serviciul Ministerului de Interne. Festivitatea s-a desfășurat în incinta Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”,

instituție de învățământ militar de marină, cu prestanță câștigată în cei 130 de ani de existență. Sărbătorii au fost felicitate de către secretarul de stat Sorin Encuțescu, șeful Statului Major al Forțelor Navale – viceamiral Corneliu Rudencu, comandantul Academiei Navale – contraamiral de flotilă prof. univ. dr. Gheorghe Marin și comandantul Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale – comandor Petrică Stoica.

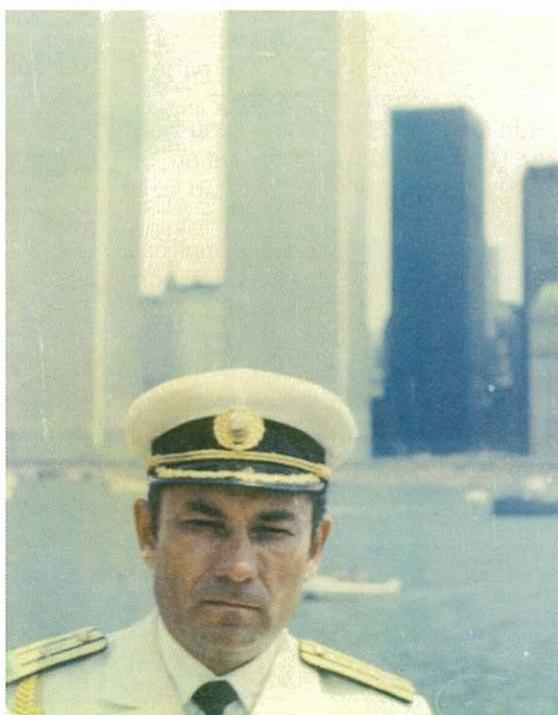
Cei doi șefi de promoții au răspuns în numele colegilor lor, mulțumind profesorilor și comandanților pentru tot ce au întreprins pentru formarea lor, simțindu-se motivați și îndatorați de noua lor calitate. **(Mariana Păvăloiu)**

Comandorul prof.univ.dr. Marius Hanganu este primul ofițer de marină, membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România. Discursul de recepție

cu tema „Puterea maritimă și strategia navală” a fost susținut pe 30 mai la Academia de Înalte Studii Militare și s-a constituit într-o adevărată pledoarie pentru marină. Din secția de Științe Militare a acestui înalt for științific mai fac parte, ca membri corespondenți, contraamiral de flotilă prof.univ.dr.

Gheorghe Marin și contraamiral (r) prof.univ.dr. Vasile Grad. **(C.S.)**

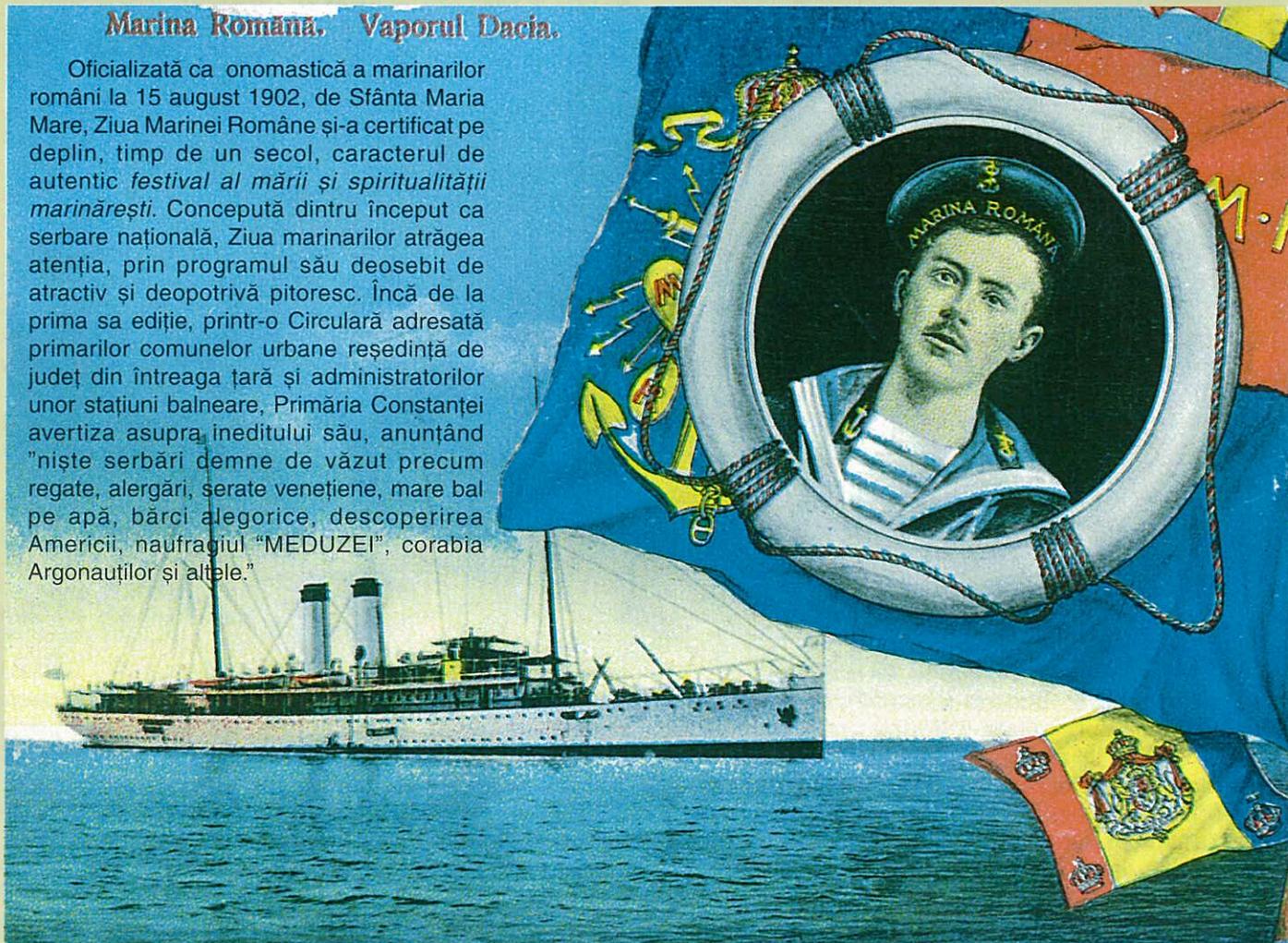
Muzeul Marinei Române a găzduit în perioada 4 iulie – 4 august 2002 expoziția de filatelie și cartofilie **Nava-Școală „Mircea” în porturile lumii**. Manifestarea a fost organizată de instituția muzeală amintită mai sus, Liga Navală Română, filiala Constanța, și a fost dedicată reintrării în serviciu a navei-școală „Mircea” și împlinirii a 100 de ani de la prima sărbătorire a Zilei Marinei Române. Exponatele, care au putut fi admirate de vizitatori, fac parte din colecțiile comandurului (r) Francisc Hosciuc (în imagine) și clc. Nicolae Vîjiaș. **(B.D.)**

La bordul bricului MIRCEA, în fața „Gemenilor”.

Centenarul ZILEI MARINEI

Marina Română. Vaporul Dacia.

Oficializată ca onomastică a marinarilor români la 15 august 1902, de Sfânta Maria Mare, Ziua Marinei Române și-a certificat pe deplin, timp de un secol, caracterul de autentic *festival al mării și spiritualității marinărești*. Concepută dintru început ca serbare națională, Ziua marinarilor atrăgea atenția, prin programul său deosebit de atractiv și deopotrivă pitoresc. Încă de la prima sa ediție, printr-o Circulară adresată primarilor comunelor urbane reședință de județ din întreaga țară și administratorilor unor stațiuni balneare, Primăria Constanței avertiza asupra ineditului său, anunțând "niște serbări demne de văzut precum regate, alergări, serate venetiene, mare bal pe apă, bărci alegorice, descoperirea Americii, naufragiul "MEDUZEI", corabia Argonauților și altele."

Locotenent-comandor Marian MOȘNEAGU

La 15 august 1902, Ziua Marinei a fost marcată la bordul crucișătorului „ELISABETA” printr-un Te-Deum la care a luat parte și ministrul de Război Sturdza, urmat, în după-amiaza și seara aceleiași zile, de un banchet și serbarea marinărească propriu-zisă, dată în folosul Palatului Invalizilor. Un an mai târziu, la regate au participat și bărcile vasului de război rus „PSEZUAPE”, aflat în vizită în portul Constanța.

De la un an la altul, serbările au sporit în amploare și semnificații. Astfel, în anul 1912, serbarea nautică a fost pusă sub Înaltul Patronaj al Majestății Sale Regina Elisabeta, inițiativa organizării sale aparținând Societății „Regina Elisabeta” a Marinarilor Civili din Constanța. În programul întrecerilor marinărești au apărut probe noi precum *Care-i mai tare* (trasul la parâmă din bărci), curse în saci, respectiv curse de alergări câte doi legați de picior, lupta pe școndri, ghiordelul magic, lupta cavalerilor de Malta etc. Acestea se continuau în noapte cu jocurile de proiectoare de pe nave, coruri, statui de marmură, fântâni luminoase, serenade în bărci, dans și altele. Ulterior, imaginația organizatorilor a amplificat pitorescul întrecerilor cu probe noi precum cursele de tauri, săriturile în apă, meciurile de *cocagne*, cursele cailor de mare, vânătoarea de rațe și surprize... româno-americane, ocazionate de prezența la manifestări, la 15 august 1920, a echipajului contratorpilorului american 210.

Centenarul ZILEI MARINEI

Anii care urmează vor adăuga noi surprize. În programul serbărilor nautice din anul 1921 vom întâlni școndrul dracului cu purcel în gură, parâma miraculoasă, corul misterios, disperății, cocoșății salvatori, alături de curse de cai marini și lupta cu maurii, numere introduse, evident, spre deliciul spectatorilor. Hidroavioanele acompaniau spectacolul cu impresionantele lor acrobații aeriene.

În anul 1928, în prezența membrilor Casei Regale, cu prilejul festivităților ocazionate de serbarea patronului Marinei Române, au fost botezate cele patru hidroavioane „Savoia”, sosite la Constanța cu câteva zile în urmă, yachtul „ISPRAVA” al Princesei Elena și cutterul „DOMNIȚA ILEANA” al Yacht Clubului Regal Român. Concursurile nautice și de natație au fost dotate cu Cupele „Principele Nicolae”, „Regina Maria” și „Principesa Ileana”. La serbări, care au adăugat probe noi precum *Balena Mării Negre*, *Lebăda care face ouă*, *Flota lui Ramolitus*, *Zâna Mării* etc, au participat și cadeții Școlii Navale poloneze din Gdansk, sosiți la Constanța cu bricul „LWOW”.

Așezată la loc de cinste între datinile neamului, Ziua Marinei a continuat să fascineze opinia publică și oaspeții de onoare ai marinarilor români. Printre aceștia s-a numărat, la 15 august 1935, și un grup de membri ai Ligii Navale Poloneze care au oferit M.S. Regelui și primarului Horia P. Grigorescu medalia de bronz a Ligii, o hartă a canalului proiectat să unească Marea Baltică cu Marea Neagră și o frumoasă cupă cu apă din Marea Baltică, simbol al înfrățirii celor două mări.

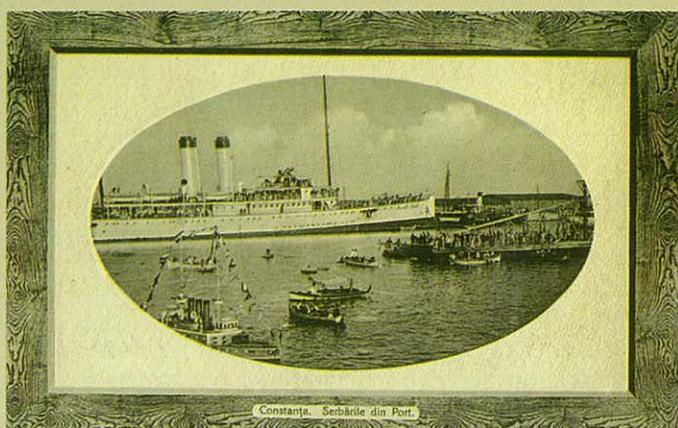
În anul următor, cu același fericit prilej, M.S. Regele Carol al II-lea a hotărât ca unica școală pentru toți marinarii români să se numească **Școala Navală a Majestății Sale „MIRCEA”** și a creat „Medalia Maritimă”, transformată în anul 1938 în „Virtutea Maritimă”. De asemenea, la 15 august 1936 a fost botezat în cadrul festiv al serbărilor marinărești primul nostru submarin, „DELFINUL”.

La 15 august 1937, pentru prima dată în istoria Marinei noastre, Franța, marea prietenă și aliat al României, a trimis la Constanța contratorpilorul „VAUBAN”, pentru a o reprezenta la serbările Marinei Române. Ziua Marinei a fost serbată cu toate onorurile și la Călărăși, Cetatea, Corabia, Craiova, Galați, Hârșova, Ismail, Oradea, Orșova, Sulina și Timișoara.

Un an mai târziu, datorită doliului național cauzat de moartea, în ziua de 18 iulie, a M.S. Reginei Maria a României, tradiționalele serbări de Ziua Marinei au fost amânate pentru data de 8 septembrie – Nașterea Maicii Domnului.

În anul 1937, Federația Română de Sporturi Nautice a organizat prima caravană nautică din țară sub numele „Caravana Marele Voievod Mihai”, la care au luat parte toate asociațiile sportive nautice civile și militare din țară. Caravana a plecat din Giurgiu în ziua de 5 iulie și a ajuns după 12 etape la Constanța, după ce a trecut prin Oltenița, Turtucaia, Siliștea, Rasova, Brăila, Măcin, Galați și Tulcea. În anul următor, aceeași federație a organizat prima crucieră nautică oficială de la Turnu Severin la Mamaia, cu începere de la 15 iulie 1938.

La 15 august 1939, aspirantul Mihai Mare Voievod de Alba Iulia, „speranța Neamului și mândria Marinei”, a intrat în compunerea statului major al distrugătorului „REGINA MARIA”, unde, pe timpul tempestii din 5-6 ianuarie 1938, dovedise calități marinărești demne de destoinicia membrilor echipajului acestei nave. De asemenea,

Centenarul ZILEI MARINEI

M.S. Regele Carol al II-lea a pus piatra fundamentală a portului Tașaul.

În anul 1945, la sărbătoarea marinarilor români au participat și membrii Comisiei Aliate de Control, atât la deschiderea expoziției Marinei în localul Subsecretariatului de Stat al Marinei, cât și pe Lacul Herăstrău, acolo unde, după oficierea unei slujbe religioase, s-au arborat pavilioanele României și ale Națiunilor Unite și s-a dat startul serbărilor nautice.

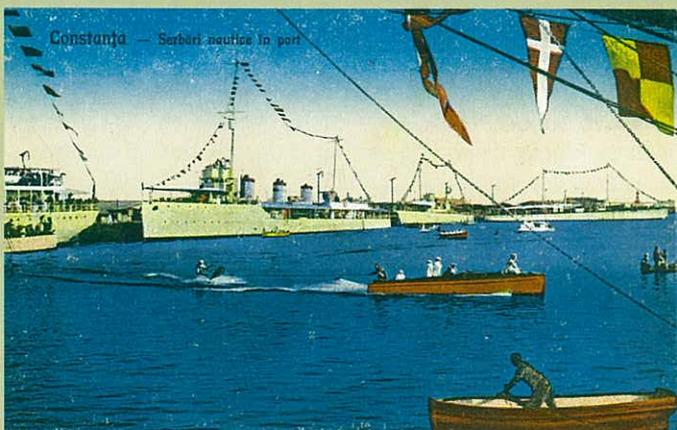
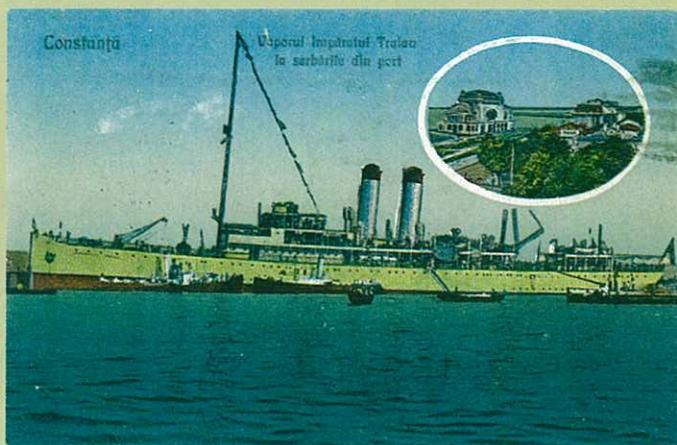
Între anii 1949 - 1953, Ziua Marinei s-a rezumat la marcarea Zilei Flotei U.R.S.S. (ultima duminică din luna iulie), ceremonialul fiind diminuat ca semnificație datorită dorinței conducerii Ministerului Apărării Naționale de a schimba data acestei tradiționale sărbători naționale. Astfel, prin Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale nr. 309 din 29 august 1953, Ziua Marinei Militare a R.P.R. urma să se serbeze în fiecare an, în prima duminică a lunii august. Ca urmare, la 1 august 1954 s-a serbat pentru prima dată în R.P.R. Ziua Forțelor Maritime Militare. Un an mai târziu, la propunerea Comandamentului Forțelor Maritime Militare, au fost editate de către Direcția Superioară Politică a Armatei o serie de materiale promoționale ca afișe, panouri, lozinci, cărți poștale, iar prin grija Ministerului Industriei Alimentare, au fost fabricate țigările „Marinar”.

Din anii '60, manifestările au dobândit vădite accente propagandistice, în detrimentul încărcăturii spirituale ortodoxe. Acestea includeau conferințe despre semnificația Zilei Marinei susținute de către ofițeri și propagandiști în întreprinderi și în garnizoanele de marină, înmânarea de către delegațiile de marinari a unor machete de nave, în adunări festive organizate la Palatele Pionierilor, adunări publice și întâlniri ale marinarilor cu pionieri și utemiști frunțași în producție, organizarea vizitării de către aceștia a navelor-școală „MIRCEA” și „LIBERTATEA” și ieșiri pe mare cu acestea.

În cadrul ceremonialelor organizate cu prilejul Zilei Marinei, secretari ai organelor centrale de tineret precum Petre Gheorghe, Constantin Cârțână, Ion Cârcei, Nicolae Roman, Ion Iliescu ș.a. înmânau Steagul Roșu al C.C. al U.T.M., ulterior Drapelul de Onoare al C.C. al U.T.C. și diplome de onoare organizațiilor și tinerilor marinari frunțași în pregătirea de luptă și politică.

O dată cu ingerința organelor politice în orchestrarea acestor manifestări, semnificația creștină a sărbătorii marinarilor țării a fost substituită cu cea mitologică. Astfel, participarea zeului Neptun în calitate de patron al întrecerilor și jocurilor marinărești devine o constantă a programelor din prima parte a serbărilor tradiționale, până în zilele noastre. Mai mult, din anul 1970, la Constanța se organizează timp de două săptămâni „Serbările Mării”, care culminează cu Ziua Marinei. Concursul de grație și frumusețe „Miss Litoral” era una dintre atracțiile tineretului și nu numai.

Programul se diversifică și apar probe noi precum desantul infanteriștilor marini, turnurul bărcilor, ștafeta nautică, parada ambarcațiunilor alegorice, salturile din elicopter, schi nautic, platforme alegorice cu scene din pregătirea pe specialități a marinarilor, acrobații aeriene, platforme cu aparate și numere de gimnastică, înscrierea pe apă de către înotători a inițialelor partidului și țării sau ale unor cifre aniversare ale unor evenimente politice, carnavalul nautic al măștilor etc. Lor li se adaugă *Botezul la Ecuator*, *Pescarul amator*, *Comoara piraților*, demonstrații ale navelor de stins

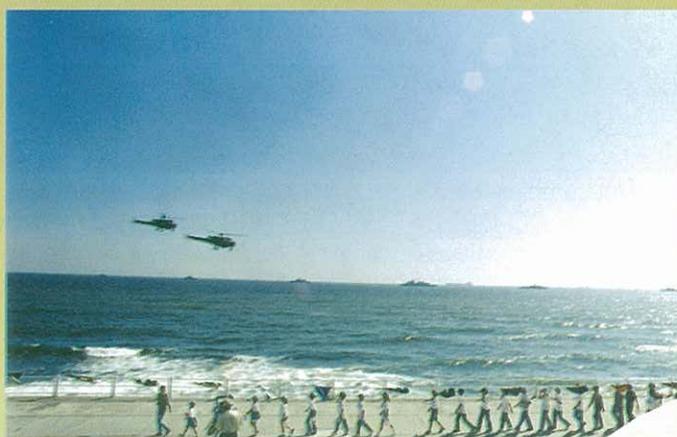

Centenarul ZILEI MARINEI

incendii ș.a. Momentul solemn al arborării pavilionului și marelui pavoaz a fost dintotdeauna acompaniat de intonarea Imnului de Stat și cele 21 de salve de salut.

Începând cu anul 1990, Ziua Marinei redevine o sărbătoare națională cu profunde semnificații creștine, fiind sărbătorită prin ceremoniale militare și servicii religioase deosebite în principalele porturi maritime și fluviale, în Capitală și pe lacul Bicăz. La Constanța, manifestările au avut loc inițial pe terasa Comandamentului Marinei Militare, astăzi Statul Major al Forțelor Navale, iar din anul 1999, sub denumirea de *Ziua Marinei și a Lucrătorului Portuar*, în perimetrul farului „Carol I”. Pentru a da încărcătura cuvenită acestui *regal* marinăresc, Liga Navală Română, Muzeul Marinei Române și Cercul Militar Constanța au organizat împreună, în ultimii ani, o amplă suită de manifestări cultural-științifice și competiții nautice, incluse în „Luna spiritualității marinărești” – 15 iulie - 15 august.

De-a lungul celor 100 de ani de istorie, la Ziua Marinei Române au fost prezenți la bordul navei-comandant sau în tribuna oficială, alături de membrii Guvernului și oficialitățile locale, membri ai misiunilor diplomatice acreditate în țara noastră, reprezentanți ai echipajelor navelor militare străine aflate în vizită la Constanța, liderii unor partide istorice, miniștri ai Apărării, precum și conducătorii statului român, de la regii Carol al II-lea și Mihai I, la președinții Gheorghe Gheorghiu-Dej, Nicolae Ceaușescu, Emil Constantinescu și Ion Iliescu.

CO-OPERATIVE PARTNER 2002

Atât complexitatea și anvergura cât, mai ales, rezultatele exercițiului CO-OPERATIVE PARTNER 2002 evidențiază progresele evidente ale militarilor români, de la semnarea documentului-cadru al Parteneriatului pentru Pace (acum 8 ani), până în prezent. Conducerea de către un Centru Operațional Întrunit în care au activat ofițeri de stat major din toate țările participante a fost unul dintre elementele de noutate ale exercițiului la care au participat peste 5.000 de militari din 14 țări, 48 de nave de luptă, 20 de aeronave și transportoare amfibii.

Vă prezentăm o cronică în imagini a celui mai complex exercițiu de acest tip desfășurat până în prezent în România. Această amploare a fost dată de numărul de nave și efective participante, caracterul întrunit al acțiunilor (participarea succesivă sau simultană a tuturor categoriilor de forțe ale armatei) și de diversitatea acțiunilor planificate pentru desfășurarea forțelor, acordarea asistenței medicale, evacuarea pe calea aerului, pe apă sau cu mijloace terestre a sinistraților.

Major Costel SUSANU

NAVE STRĂINE PARTICIPANTE LA EXERCIȚIU

Bulgaria: ATIYA, ISKAR, PRIBOY
Franța: COURBET, LYRE
Georgia: GURIA, TBILISI
Germania: SULZBACH-ROSENBERG, MOELDERS
Grecia: AEDON, CHIOS, LIMNOS
Italia: ARTIGLIERE, MILAZZO
Marea Britanie: GRIMSBY, SHEFFIELD
Spania: ANDALUCIA, DIANA, SEGURA
S.U.A.: TAYLOR, APACHE
Turcia: FOCA, SAPANCA, HIZIREIS, MIZRAK, RUZGAR, AKAR, EDINCIK, GAZIANTEP, SERDAR, YILDIRIM
Ucraina: KIROVOGRAD

CO-OPERATIVE PARTNER 2002

Marina Română

Corveta CAm. Eustațiu Sebastian (264)

VÂNĂTOARE DE MINE ÎN ATLANTIC

Locotenent Radu CONSTANDACHE

Ca urmare a relațiilor strânse de colaborare dintre Forțele Navale române și cele franceze, în perioada 09 - 14 iunie 2002 am avut ocazia de a participa la stagiul ambarcat la bordul navei vânătoare de mine "CEPHEE". Deși de scurtă durată, această experiență s-a dovedit pe cât de interesantă pe atât de folositoare, mai ales dacă luăm în calcul faptul că ocup funcția de comandant al serviciului de luptă arme sub apă pe un dragor maritim.

Sigur că, odată cu urcarea la bordul unei nave moderne ca "CEPHEE", primul lucru remarcat este tehnica de ultimă oră și amenajarea aproape "luxoasă" a interioarelor (deși acest vânător de mine are doar 51 m lungime și un deplasament de 500 tdw); dar nu acestea sunt cele mai importante lucruri de văzut pe o navă de luptă ci, mai

degrabă, modul de îndeplinire a misiunilor specifice, de organizare la bord și chiar relațiile din cadrul echipajului. Și, cum pe parcursul celor șase zile de ieșire pe mare s-au executat numai misiuni de deminare, pot să spun că a fost o experiență profesională foarte interesantă.

La exercițiu au participat trei nave vânătoare de mine și o navă de suport logistic. Singurele nave franceze destinate luptei contra minelor sunt 13 vânătoare de mine de același tip, realizate în colaborare cu Belgia și Italia. Deși proiectul după care sunt construite are o vechime de 20 de ani, tehnica de pe aceste nave este foarte modernă. De asemenea, acestea posedă o serie de calități foarte importante în lupta contra minelor: amprentă magnetică scăzută (datorată corpului realizat din fibră de carbon și a materialelor amagnetice folosite în construcția navelor), manevrabilitate foarte bună (generată

de cele două motoare electrice auxiliare și de sistemul de guvernare din prova) și un câmp acustic redus (atunci când se folosesc doar propulsoarele electrice). Nu a fost neglijat nici pericolul NBC, navele putând fi închise ermetic și presurizate, aerul trecând prin filtre înainte de a ajunge în interior.

Plecarea s-a făcut din portul Brest. Oceanul ne-a întâmpinat de la început cu valuri destul de "înfuriate", dar vremea mai mult urâtă care a fost pe timpul exercițiului (uneori chiar cu mare de gradul 5) nu a împiedicat îndeplinirea misiunilor. "CEPHEE" a ajuns primul în zona de desfășurare a exercițiilor și, la ordinul primit de la punctul de comandă de la uscat (care a dirijat toată aplicația), a început căutarea minelor. În prealabil au fost stabilite mai multe raioane, în fiecare aflându-se mine de exercițiu de diferite tipuri. La descoperirea fiecărei mine, se executa procedura de distrugere, recuperare, sau de ocolire,

în funcție de ordinul primit. Identificarea și distrugerea minelor se pot realiza cu ajutorul scafandrilor deminori sau a minisubmarinelor teleghidate (ROV). Deși durează foarte mult timp (30-40 minute/mină), procedurile folosite la vânătoarea de mine sunt foarte exacte; ca urmare, au început să apară pe punte, pe rând, minele de exercițiu de diferite tipuri "pescuite" de scafandri. Deși au existat și incidente (defectarea sonarului sau neexplodarea unor

încărcături de distrugere), în final misiunea a fost îndeplinită, toate minele de exercițiu fiind recuperate.

După siguranța și dexteritatea cu care s-au executat atât misiunile specifice (de vânătoare de mine), cât și conducerea și manevra navei, am putut remarca experiența deosebită a echipajului. Aceasta se datorează atât celor aproximativ 150 de zile de ieșire pe mare în fiecare an, cât și faptului că echipajul este format în totalitate din militari profesioniști (în Franța s-a renunțat la executarea stagiului militar obligatoriu).

Cel puțin la fel de interesant a fost să observ modul de organizare la bord, relațiile dintre membrii echipajului, mentalitatea și preocupările acestora. Am fost uneori surprins de asemănările cu viața la bordul navelor noastre care, în cele mai multe cazuri, are aceleași reguli scrise sau nescrise. Ceea ce diferă, însă, este organizarea pe navă și responsabilitățile pe care le are fiecare militar.

Deși de scurtă durată, pe perioada acestui stagiu ambarcat am reușit să învăț multe lucruri deosebite care țin atât

de domeniul specialității, cât și de specificul vieții la bordul unei nave străine. Având în vedere colaborarea din ce în ce mai strânsă cu forțele navale ale țărilor membre NATO, sunt foarte importante cunoașterea reciprocă și schimbul de experiență, mai ales între militarii cu specialități similare. Faptul că aceste experiențe se desfășoară cu succes nu poate decât să ne încurajeze și să fim optimiști în legătură cu viitorul Forțelor Navale ale României. ■

Navele secolului XXI

FREGATA FRANCEZĂ „COURBET” LA CONSTANȚA

Bogdan DINU

Proiectată pentru misiuni de protejare a intereselor franceze în spațiile maritime din afara metropolei și pentru soluționarea crizelor din afara spațiului maritim european, această navă de luptă de primă clasă poate fi integrată, în egală măsură, în grupul de luptă al unui portavion, poate furniza sprijinul necesar unei forțe de intervenție sau poate asigura protejarea traficului comercial și efectuarea de operații speciale sau umanitare. Acestea sunt informațiile pe care le putem găsi în orice pliant de prezentare. Dar a vizita o astfel de navă și a vedea cum evoluează alături de alte nave, inclusiv românești, aici în Marea Neagră, este cu totul altceva.

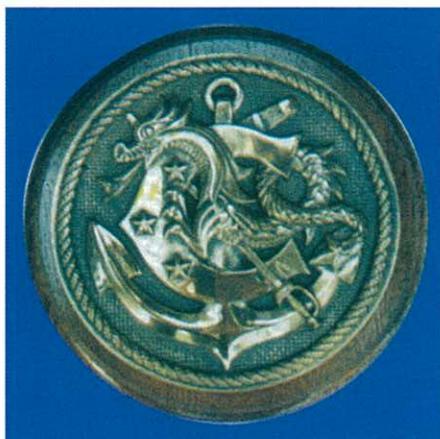
Foto Bogdan DINU

Fregata COURBET (F 712) s-a aflat pentru prima oară la Constanța cu ocazia exercițiului CO-OPERATIVE PARTNER 2002, și pentru a doua oară în Marea Neagră (după CO-OPERATIVE PARTNER 2000 de la Odessa). Este cea de-a treia navă din clasa La Fayette, din care mai fac parte LA FAYETTE (F 710), cea care a dat numele clasei, SURCOUF (F 711), ACONIT (F 713) și GUEPRATTE (F 714), aceasta din urmă intrată în serviciu în luna octombrie a anului trecut. Deși inițial urmau să se construiască șase unități, datorită reducerilor bugetare din marina franceză de la mijlocul anilor '90, au fost construite doar cinci unități. După cum ne relatează comandantul navei, căpitan-comandorul Olivier Devaux, la un preț de construcție de aproximativ 200 de milioane euro, acest tip de navă răspunde perfect cerințelor pentru care a fost proiectată, iar marina franceză este foarte mulțumită de ea. Ceea ce o transformă într-o navă a secolului XXI este importanța acordată reducerii semnăturii radar și acustice, concepția modulară și gradul ridicat de automatizare. Această „fregată ușoară”, cum o dădea același comandant, fără „capacități ofensive sau antisubmarin” nu este totuși – în ciuda formei avangardiste a corpului concepută astfel pentru reducerea

semnăturii radar – cea mai avansată navă, din punct de vedere tehnologic, a marinei franceze. Pe primul loc se situează, pe lângă submarinele nucleare, portavionul CHARLES DE GAULLE.

Orice marinar sau ofițer francez poate servi pe o astfel de navă. Ceea

ce ni s-a părut interesant a fost faptul că anual – după cum afirmă comandantul – se înregistrează o fluctuație a personalului ambarcat (fenomen întâlnit și la noi, dar din „rațiuni” complet diferite) într-un procent de 30%, 40% sau chiar 50%. Această „înnoire” se datorează faptului că unii membri ai echipajului pleacă pentru efectuarea unor cursuri necesare promovării, se ambarcă pe alte nave

sau sunt afectați în alte posturi în teritoriile „de peste mări”. Coeziunea echipajului nu pare să fie o problemă, însă această fluctuație necesită un efort permanent de formare și pregătire a personalului la bord. Chiar și în această misiune de lungă durată – frecventă pentru acest tip de navă – trei funcții erau neîncadrate.

Căpitan-comandorul Olivier Devaux nu își formase încă o impresie despre marina română (documentarea s-a făcut în prima parte a exercițiului). Totuși, constatase cu satisfacție că ofițerii noștri vorbesc foarte bine limba engleză, ceea ce în opinia domniei sale în prezent constituie principala provocare pentru marinarii români în perspectiva integrării în NATO (!). În paranteză fie spus, devine jenantă uimirea sinceră, dar profund nepoliticoasă la adresa interlocutorului, pe care o manifestă unii dintre ofițerii străini la astfel de exerciții față de abilitățile „aborigenilor” de a susține o conversație nu numai în limba engleză dar, culmea, chiar și în limba franceză!

Una peste alta, am avut prilejul de a vedea pe viu, în port și pe mare, după ce o admirasem doar în poze, una din cele mai avansate și, în același timp, mai frumoase nave ale secolului. O navă la care nu putem decât să visăm în continuare, asta după ce vom fi scăpat de alt coșmar, acela ca nu cumva prin 2007 toată marina noastră să încapă pe pasagerul de Sulina ...

Căpitan-comandor **Olivier DEVAUX**

**Interviu
cu domnul contraamiral de flotilă
Ioan COSTI,
comandantul Flotilei Fluviale
„Mihail Kogălniceanu”**

Foto: Bogdan DINU

**FLOTILA FLUVIALĂ
LA TIMPUL PREZENT**

- Domnule contraamiral de flotilă, în ce etapă a restructurării se află Flotila Fluvială?

- Restructurarea forțelor navale fluviale, începută cu circa 4 ani în urmă, se află în etapa finală. Din 1998 și până în prezent s-a realizat o redimensionare profundă, al cărei scop final este realizarea unei structuri mai mici și mai eficiente, capabilă să îndeplinească misiunile ce-i revin pe Dunărea interioară și la gurile Dunării.

În acest sens, în perioada la care m-am referit s-au desființat două comandamente de Brigadă, șapte divizioane de nave și o bază logistică, batalionul de transmisiuni s-a transformat în companie, iar Batalionul de infanterie marină și grupurile de scafandri au ieșit din subordine. În aceeași perioadă s-a creat și operaționalizat divizionul de nave purtătoare de artilerie, iar anul acesta s-au creat, prin transformare, un divizion de vedete fluviale și un divizion de vedete dragoare. În prezent este în plină desfășurare procesul de transformare a bazelor logistice în secții logistice subordonate bazei fluviale.

Până la finalul lunii august Flotila Fluvială va avea structura proiectată conform programului de reformă a armatei până în anul 2003. În aceste condiții prioritățile noastre sunt operaționalizarea noilor structuri și realizarea, prin instrucție, a coeziunii în luptă a echipajelor.

- Resursele alocate pregătirii pentru luptă reușesc să asigure nivelul de operativitate impus de dezideratul îndeplinirii eficiente a misiunilor?

- Aceste resurse au fost direcționate pe priorități, în conformitate cu locul și rolul fiecărei unități. O mare parte dintre ele a fost atribuită Divizionului de Nave Purtătoare de Artilerie, unitate fanion a forțelor fluviale, nominalizată pentru a participa la activitățile PfP și multinaționale, sub egida NATO sau UE, cât și pentru realizarea obiectivelor de interoperabilitate cu structurile NATO. Celelalte unități au primit resurse pentru transformarea lor structurală și, în prezent, pentru a realiza instruirea și omogenizarea noilor echipaje.

Trebuie spus că planul pregătirii pentru luptă a fost elaborat în raport cu resursele alocate și prevederile Programului de modernizare a Forțelor Navale, fiind subdimensionat în raport cu Dispozițiunile de pregătire pentru luptă a Forțelor Navale cât și cu nevoile reale de instrucție.

Apreciez că, în general, resursele materiale – combustibil, muniție etc. – au asigurat în condiții bune executarea activităților din planul de pregătire. În ceea ce privește resursele financiare, acestea au asigurat doar parțial îndeplinirea obiectivelor stabilite. Astfel, de la bun început, fondurile asigurate la pregătirea pentru luptă au reprezentat doar 25% din necesarul calculat prin studiul de planificare. De-a lungul anului însă nici aceste fonduri n-au fost asigurate integral ci doar 75%. De aceea, unele programe de modernizare a bazei materiale a instrucției, deși începute, nu au putut fi finalizate la termenele stabilite. Pe de altă parte există întârzieri în plata drepturilor care decurg din participarea la activități de instrucție pe fluviu.

Se impune alocarea unor resurse suficiente care să permită realizarea unui înalt nivel de instrucție, dar mai ales modernizarea substanțială a bazei materiale a instrucției, pentru a se realiza compatibilitatea cu structurile NATO.

- Care este situația încadrării cu personal a unităților din Flotila Fluvială și cu ce probleme profesionale și sociale se confruntă acesta?

- În urma restructurării și reorganizării unităților Flotilei Fluviale, până la această dată avem o încadrare de peste 90% la cadre militare și salariați civili, 70% militari angajați pe bază de contract și 45% militari în termen.

Apreciez corpul de cadre ca având o bună experiență profesională dată de vechimea în serviciul activ la fluviu a majorității ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor.

Principalele probleme de natură profesională și socială cu care se confruntă în prezent sunt următoarele: lipsa locuințelor de serviciu și numărul redus de locuri de cazare în căminele de garnizoană, lipsa locurilor de muncă pentru soțiile și copiii acestora, minimalizarea asistenței medicale și lipsa cronică de medicamente, neasigurarea bazei materiale și a echipamentului necesar instrucției conform normelor de înzestrare, instabilitatea rămânerii pe funcțiile pe care le îndeplinesc datorită programului de restructurare a armatei.

Cu toate neajunsurile cu care se confruntă, personalul Flotilei Fluviale manifestă conștiinciozitate în îndeplinirea atribuțiilor și sarcinilor de serviciu specifice, înțelegere față de nivelul insuficient al fondurilor financiare alocate procesului de instrucție și al soluționării problemelor sociale.

- Cum funcționează programul de reconversie profesională a cadrelor militare disponibilizate și care sunt rezultatele concrete până în prezent?

- Reconversia profesională a cadrelor militare disponibilizate s-a realizat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare prin grija referenților de specialitate de pe lângă Centrul Militar Județean, care centralizează întreaga situație.

Flotila Fluvială a înaintat rapoartele ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor care au solicitat să urmeze cursuri de calificare și specializare, după trecerea în rezervă, la Statul Major al Forțelor Navale. Consider că, totuși, piața forței de muncă actuală nu oferă locuri de muncă cadrelor disponibilizate în conformitate cu statutul social la data trecerii în rezervă.

- Ce ne puteți spune în legătură cu înființarea Bazei Fluviale de la Tulcea?

- În conformitate cu Ordinul Ministerului Apărării Naționale nr. M.S. 45/2002 și a precizărilor șefului Statului Major al Forțelor Navale, în perioada 01.06.-31.08.2002 se înființează

Baza 2 Fluvială, iar Baza 325 Logistică și Baza 329 logistică se transformă în secții care vor intra în subordinea Bazei 2 Fluviale.

În ședința Consiliului Militar al Statului Major al Forțelor Navale s-a hotărât numirea în funcția de comandant al Bazei 2 Fluviale, începând cu data de 01.10.2002, a comandorului Ioan Șuteu, ofițer cu o bogată experiență și cu o capacitate de comandă deosebită.

Activitățile de organizare a noii structuri se desfășoară în conformitate cu Planul de măsuri elaborat de Statul Major al Forțelor Navale, stadiul de îndeplinire a acestuia făcând obiectul analizelor periodice de la toate eşaloanele/structurile care sunt implicate în acest proces de restructurare.

O atenție deosebită se acordă soluționării problemelor de personal apărute și ameliorării implicațiilor sociale cauzate de aceste schimbări simultan cu asigurarea unei bune funcționări a logisticii, avându-se în vedere numărul mare de activități care se află în plină derulare în această perioadă.

Personal, consider că vom reuși să ne încadrăm în termenul stabilit și că la intrarea în funcțiune aceasta va restrânge la minim problemele inerente începutului.

- Cum se va sărbători în acest an Ziua Marinei în unitățile Flotilei Fluviale? Ce activități au fost organizate cu ocazia acestui eveniment?

- Ca în fiecare an, la 15 august, și marinarii fluviali sărbătoresc ZIUA MARINEI, prilej de pioasă amintire și recunoștință adusă eroilor marinari, dar și de bucurie și veselă petrecere sub tridentul Zeului NEPTUN.

Flotila Fluvială organizează activitățile dedicate ZILEI MARINEI în municipiul Brăila, dar participă cu nave și la activitățile organizate la Constanța și Tulcea.

ZIUA MARINEI va fi precedată de o serie de activități ca simpozioane, expoziții de pictură, carte, navomodele, vizitarea camerei de tradiții a Flotilei Fluviale etc. La Brăila, în duminica care precede ZIUA MARINEI, se va organiza o amplă activitate care va include deplasarea cu cântec prin oraș,

Foto Bogdan DINU

ridicarea pavilionului în fața Prefecturii cu ceremonialul marinăresc, depunere de coroane, evocări, croazieră pe Dunăre.

De ZIUA MARINEI, Zeul NEPTUN va apărea cu alai de nimfe și pirăți, se va desfășura o paradă navală, urmată de exerciții navale specifice, iar în final, cei mai buni se vor întrece în concursuri sportive pe apă și pe uscat, din care nu vor lipsi tradiționalele competiții la hora rațelor, purcelul la școndru, fuga în sac etc.

Seara, odată cu aprinderea pavoazelor electrice, va avea loc retragerea cu torțe.

- Care sunt planurile de perspectivă (2003/2007) în legătură cu rolul, misiunile și structura Flotilei Fluviale?

- În perioada la care faceți referire Flotila Fluvială „Mihail Kogălniceanu” va continua eforturile de realizare și menținere a obiectivelor de interoperabilitate cu structurile NATO, de realizare a capacităților necesare executării de acțiuni militare independente sau în colaborare cu structuri aparținând altor categorii de forțe armate precum și în compunerea unor grupări multinaționale pentru promovarea intereselor României în spațiul fluvial.

Misiunile pentru care se vor pregăti unitățile Flotilei Fluviale vor viza apărarea comunicațiilor fluviale, participarea la apărarea Deltei Dunării, respingerea pătrunderii adversarului pe căile fluviale, participarea la misiuni de sprijinire a păcii și umanitare, de apărare colectivă sau la acțiuni în cadrul grupărilor regionale.

Pentru misiunile de sprijin a structurilor aparținând Ministerului de Interne (combaterea contrabandei, traficului de armament, muniție și droguri, a imigrației ilegale) apreciez că este necesară o armonizare legislativă, iar contribuția va fi apreciabilă și benefică.

Până la sfârșitul anului 2002, Flotila Fluvială va realiza următoarele structuri: comandament, trei divizioane (un divizion nave purtătoare de artilerie, un divizion nave fluviale, un divizion vedete dragoare fluviale) și o companie de transmisiuni.

Foto Bogdan DINU

Consider că pentru a ne putea achita cu succes de responsabilitățile care ne revin ar fi benefic, pentru o bună coordonare a activităților desfășurate, ca în subordinea Flotilei Fluviale să reintre Batalionul de infanterie marină și grupul de scafandri, care în prezent au alte subordonări. De asemenea, ar trebui definitivate atribuțiile Comandamentului Flotilei Fluviale și serviciului de conducere operativă pentru unele misiuni specifice.

Maior Costel SUSANU

Foto Bogdan DINU

Între speranță și deziluzie, între vis și realitate

Floare BRĂNZĂ

Înainte examenelor de sfârșit de an am dorit să aflăm părerea celor 17 fete – elevi militari la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” – și a singurei studente a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în legătură cu modul în care a trecut primul an din viața lor în instituțiile militare de învățământ, să vedem dacă opțiunea pentru această formă de învățământ a fost fericită, dacă entuziasmul din primele zile ale anului școlar este același și dacă optimismul le mai caracterizează.

La Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale, nimic din bucuria începutului, din curajul afișat, din exuberanța și dragostea pentru uniforma militară nu mai caracteriza persoanele cu care încercam să leg un dialog. Erau obosite după participarea la o aplicație multinațională, în prea multe zile și în prea mare căldură, speriate de sesiunea de examene pentru care nu avuseseră timpul necesar să se pregătească, deziluzionate că așteptările nu le-au fost confirmate în totalitate. Justificarea alegerii acestei instituții de învățământ și a carierei militare a fost și a rămas unanimă: siguranța unui loc de muncă după cei 3 ani de școală, cu un salariu nu

tocmai de neglijat, în comparație cu ceea ce le oferă, la ora actuală, învățământul de stat și o carieră în viața civilă. S-a adăugat și mirajul vieții de marinar (cu uniforma alb/albastră, marea și nava) percepută din afară ca frumoasă și fără mari servituți. Entuziasmul s-a estompat, a rămas numai gândul că s-au obișnuit cu viața cazonă și că, probabil, aceeași situație se va perpetua și în următorii ani, până la absolvire. Deziluzia vine dintr-o multitudine de situații fie acceptate deja în sistemul militar, fie create, în funcție de loc, de către oameni. Condițiile de cazare (justificate într-o oarecare măsură prin faptul că sistemul militar la noi nu este încă pregătit să primească femei) - dormitul „la grămadă”, mâncarea nu tocmai suficientă și deloc preparată „ca la mama acasă”, rezolvarea problemelor de igienă cu apa caldă asigurată de un boiler de câteva zeci de litri, insuficiența pentru 17 fete - nu sunt tocmai ușor de acceptat. La acestea se adaugă atitudinea colegilor și a multora dintre cadrele militare în concepția cărora „sunt fete bune, dar locul femeii este la cratiță” (până când vom mai fi tributari vechilor concepții?), atitudine ce a dus la

NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE

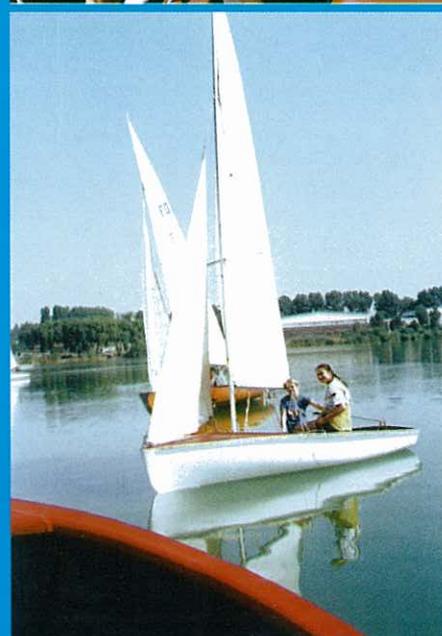
descurajare și la păreri de rău pentru alegerea făcută. După depunerea jurământului au încercat să se integreze cât mai bine, s-au obișnuit cu instrucția, cu sectoarele, cu serviciul, dar comportamentul unor cadre, cu lipsuri încă la capitolul „lucrul cu oamenii”, le creează sentimentul inutilității, al neacceptării în „casta marinarilor, deschisă numai bărbaților”; au pierdut din feminitate, au devenit mai rele, mai egoiste, într-un cuvânt se simt marcate psihic. Multe lucruri din unitate le percep a fi greșite (trebuie să iasă la raport pentru toate „nimicurile”) au senzația că în instituția de învățământ militară nu există flexibilitate și concepție modernă în a privi și rezolva diverse situații. Au participat la CO-OPERATIVE PARTNER 2002 și au fost impresionate de comportamentul și modul de a rezolva situațiile afișate de reprezentanții armatelor străine, lucru ce s-ar dori și la noi. Conștientizează că „ordinele se execută nu se discută”, dar consideră că a trecut vremea căprăriei, că dacă oamenii ar fi mai maleabili, ar avea răbdarea să asculte problemele elevilor militari, fete sau băieți, ar încerca să-i înțeleagă (a nu se interpreta „cocoloșire”) totul ar fi altfel. În procesul de învățământ s-au integrat relativ ușor, și-au însușit marinăria pe hârtie și s-au familiarizat cu termenii strict marinărești. Profesorii sunt buni, comunicativi și gata să le sprijine, să le ajute, dar au sperat că vor învăța, chiar de la început, lucruri utile și indispensabile specialităților pentru care au optat, ceea ce n-a fost tocmai așa. (Ne-am informat la conducerea instituției și am aflat că primul an a fost axat, conform programei, mai mult pe pregătirea militară și generală și nu cea de specialitate. Dacă fetele au considerat că unele materii au fost în plus și nu le vor trebui pe viitor, totul este perfectibil pentru generațiile ce vin).

Ar fi multe de spus, multe de discutat și luat în considerație în urma dialogului purtat, multe de redat cu curaj și obiectivitate. Este dureros că au ajuns la concluzia că cele care au optat anul acesta, ca și ele, pentru școala militară au greșit alegerea. Și este păcat ca următorii 2 ani să treacă „în virtutea inerției”, fără plăcerea și bucuria de a purta însemnele acestui corp de specialiști – maiștrii militari de marină - de a afișa mândria că o parte din viața lor s-a consumat la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale.

La Academia Navală „Mircea cel Bătrân” studenta Georgiana Marin afișează un optimism debordant. Și-a ales din pasiune cariera și indiferent ce opreliști se ivesc sau se vor ivi este hotărâtă să le treacă.

Primul contact cu armata a fost cam dur, șocant la început regimul de armată (instrucție, dimineața și seara, ședințe de trageri), dar este tenace, ambițioasă, nu se lasă învinsă. Vorbește despre tot ce înseamnă viața în armată ca despre ceva firesc într-un astfel de mediu și este normal să fie tratată egala băieților. Și-a făcut foarte mulți prieteni, lucru ce o bucură. A nu se înțelege că nu are și puncte de vedere total diferite cu ale altora în ceea ce privește viața în armată, formalismul prea strict, modul în care trebuie să fie sprijiniți studenții militari la clasă sau în pregătirea individuală (să se pună un accent mai mare pe aplicații), cum trebuie tratați de cadrele din academie, înțelegi ca oameni, câte lucruri mai trebuie schimbate în concepție și acțiune, în privința condițiilor de trai și de studiu oferite. Se gândește cu oarecare teamă la cum va trăi în anii următori dacă numărul fetelor va crește (a fost o privilegiată având în vedere că necesitățile i-au fost înțelese de conducerea instituției și a locuit într-o garsonieră), dar nu-și pierde speranța că va fi cât de cât bine. Dar spune că fetele trebuie să înbrățișeze cariera militară fiindcă este un drum bun în viață.

Urmărind-o, pe parcursul unei jumătăți de zi, la pregătirea marinărească în incinta Bazei de la Palazu Mare, studiindu-i siguranța, îndemânarea și calmul cu care și-a pregătit ambarcațiunea, a lansat-o și a manevrat-o pe ghiol, mi-am imaginat-o peste patru ani, la absolvire, ca un adevărat ofițer de marină, pregătit pentru contactul direct cu nava, având în vedere specializarea pentru care a optat – navigație și echipamente de navigație.

Din iubire, pentru bucurie s-a întrupat „Mircea”

*120 de ani
de la intrarea în serviciu a primului bric MIRCEA*

Mariana PĂVĂLOIU

Evoluția învățământului românesc de marină este strâns legată de istoria Marinei Militare, pe puntea ei ivindu-se și dezvoltându-se; odată cu creșterea parcului de nave militare și comerciale s-a născut nevoia formării de cadre capabile să le guverneze, să le întrețină. Și oricât de bune vor fi fost Școlile navale de la Brest, Toulon, Livorno, Pola, Kiel, Eton, numărul locurilor era limitat, fondurile de asemenea. Dacă o navă poate fi construită în câteva luni, un marinăr adevărat se școalește în mai mulți ani, iar deprinderile necesare navigației cu

vele ori mașini se dobândesc cu atât mai bine cu cât musul se află la o vârstă fragedă. Așa vor fi gândit și diriguitorii Corpului Flotei în urmă cu 130 de ani, când au cerut înființarea, la Galați, a Școlii Copiilor de Marină.

Din primul an de învățământ s-a simțit nevoia unei nave-școală care să crească pe puntea ei marinari adevărați, botezați de tempestele din Marea Neagră, capabili să traverseze pe bastimente de război, pe cargoboturi ori pe pasagere mari întinderi albastre, fiind pe drumul adevărat, pe mări de orice grad.

După zece ani, la 12 august 1882, în portul Galați se adunaseră,

pavoazate în semn de sărbătoare, vapoare de război și de comerț, câte va fi avut atunci România, cea repusă de curând în drepturile sale firești până la „marea cea mare”. Sosea de peste mări, din îndepărtata Anglie, bricul „Mircea”. Nava-școală „Mircea” avea să nască și să întrețină un spirit propriu marinarilor, ce avea să dăinuie și-n amintiri.

Dar, astăzi, la 130 de ani de la înființarea Școlilor Marinei și 120 de ani de la nașterea bricului, aflate sub același patron – Mircea cel Bătrân, lăsăm să vorbească amintirile celor care au fost cândva muși, ofițeri sau comandanți pe „Mircea”.

În primii ani după războiul neatârnat, îndată ce Dobrogea, revenită la patriamamă, ne-a deschis întinsele perspective ale mării, bătrânii conducători ai Marinei noastre au crezut că prima

navă-școală a personalului nostru marinăresc trebuie să fie o navă cu pânze – Bricul „Mircea” – cu caracteristicile următoare: lungime 36 m, lărgime 7,62 m, pescaj 3 m,

deplasament 350 tone, cu suprafață de velatură de circa 500 mp, tip brigatin, cu doi arbori cu vele pătrate, aparat motor o mașină alternativă de 160 cai, imprimându-i în apă calmă o viteză de 8 noduri.

Viceamiral Ioan Bălănescu (Danubian)

De atunci de când eram copil în „Școala de Marină” au trecut ani, au nins multe ierni peste capul meu, am comandat diferite vase atât în Marina Militară cât și în Marina Comercială a Statului, dar de niciunul sufletul nu a rămas așa de legat ca de dragul meu

„Mircea” care a scos pleiade de amirali, ofițeri superiori care au fost și sunt și azi mândria Marinei și a Tării.

Comandor Constantin Biberi

Astăzi (1937), după atâția ani, spiritul lui „Mircea” sălăsluiește încă în inima mea și dragoste a nesecată ce-i port lui și Serviciului Maritim Român.

Locotenent-comandor D. Dimitriu

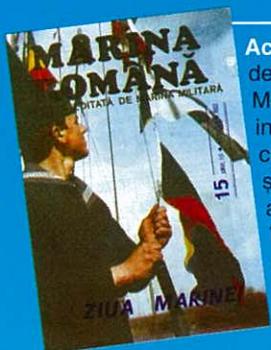
Eveniment editorial

ZIUA MARINEI LA ROMÂNII

Utilă și valoroasă, atât pentru specialiști cât și pentru publicul larg, lucrarea locotenent-comandorului drd. **Marian Moșneagu**, directorul Muzeului Marinei Române, este rezultatul unei investigații istorice laborioase, a unei documentări profesionale și unei pasiuni pentru marină cu care autorul ne-a obișnuit deja. Semnalăm și recomandăm cu bucurie această apariție editorială de excepție, în care subiectul generos **ZIUA MARINEI LA ROMÂNII** este tratat aproape exhaustiv. (C.S.)

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

Acum 10 ani (nr.15, august 1992). Număr dedicat, ca în fiecare an de la apariție, Zilei Marinei Române. Dintr-un grupaj tematic intitulat „Tradițiile - la temelia viitorului” cititorii aflau despre maresalul Antonescu și marinarii militari din ordinele de zi pe armată sau cum, la 120 de ani de la începuturile învățământului de marină, o nouă promoție de marinari ieșea pe porțile Academiei Navale. Continuum marcarea anului Cristofor Columb prin articolul „România în expoziția

internățională „Nava și Marea”, relatam despre „Protea” - O navă fără apartheid” (prima vizită a unei nave militare sud-africane într-o țară est europeană), iar la rubrica de istorie vorbeam despre drama marinei comerciale române în cel de-al doilea război mondial (prin semnătura veteranului de război Doru Ionescu) - „Pledând, în numele dreptății, cauza marinarilor - Acești combatanți în uniforma marinei comerciale românești” și despre „Drama cargoului Durostor... și a echipajului său”.

Acum 5 ani (nr.48, august-septembrie 1997). De data aceasta celebrăm Ziua Marinei Române printr-un grupaj inedit de portrete ale marinarilor militari, de la comandant la motorist, de la șef de echipaj la radiotelegrafist, reunite generic sub titlul „Marinari sub marele pavoaz”. Titlurile materialelor sunt sugestive: „Un meritat loc pe puntea de comandă”, „Liniaritatea unui început de carieră”, „Această „secundă cheie” a rachetiștilor”, „16 ani pe frecvența

Marinei Militare”, „Nu regret nici o secundă că am intrat în Marina Română” sau „Șeful de echipaj - un „soldat universal”. Un număr „plin” de aniversări, pentru că tot aici marcam „100 de ani de presă de marină 1897-1997”, trecerea în rezervă a viceamiralului-comandor Gheorghe Anghelescu, dar și a 20-a aniversare a Centrului de Calcul al Marinei Militare. În plus, gruparea STANAVFORMED vizita Constanța, iar USS Cyclone era prima navă militară americană care intra pe fluviul Dunărea până la Tulcea. (B.D.)

Ne scriu cititorii

“...dau slavă Cerului că pot să mă mai întâlnesc cu Dunărea...”

Domnule redactor-șef,

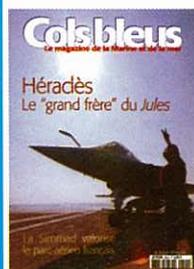
Mă numesc MIHU L. NICOLAE, căpitan în retragere, cu domiciliul în Sibiu, Str. Oncești Nr. 18/49 și vă aduc la cunoștință următoarele: Am făcut armata la marină, Divizia de Dunăre (pe atunci) și am fost ambarcat pe monitoarele BUCOVINA și MIHAIL KOGĂLNICEANU, nave cu care am participat pe ambele fronturi. M-am înrolat ca voluntar, la vârsta de 18 ani, să lupt și eu pentru recăștigarea pământului strămoșesc, în specialitatea tunar A.C.A. de 37 mm. Îmi face deosebită plăcere să particip, an de an, la festivitățile marinărești de la Brăila, din 15 august, prin amabilitatea conducerii Flotei Fluviale. Am 80 de ani și dau slavă Cerului că pot să mă mai întâlnesc cu Dunărea, cu navele și marinarii, aducându-mi aminte de cei 6 ani petrecuți sub Drapel, care au rămas de domeniul amintirilor. Aș dori să intru în posesia unui abonament la revista MARINA ROMÂNĂ, ca să mai fiu la curent cu noutățile din arma pe care am îndrăgit-o atât de mult.

*Cu deosebită stimă și considerație,
Căpitan în retragere MIHU L. NICOLAE*

Nota redacției:

Răspundem cu plăcere acestei emoționante solicitări care ne oferă ocazia de a trăi, din nou, sentimentul utilității și ne întărește convingerea că presa militară de marină a reușit, cu eforturi știute și neștiute, să se individualizeze și că alte formule-surogat, gândite în context „globalizator”, nu vor face decât să reducă semnificativ vectorii de promovare a imaginii Forțelor Navale.

semnal

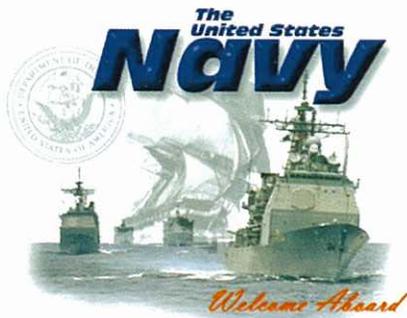
COLS BLEUS. Le magazine de la Marine et de la mer (nr.2620, 8 iunie 2002). Din

sumar: • Prima vizită a noului ministru al Apărării în Marina franceză (ministru este doamna Michele Alliot-Marie, iar vizita a avut loc pe două nave aflate în mare și este interesant de reținut declarația din final: „...voi avea grijă ca marina să dispună de mijloace suficiente, în ceea ce privește dotarea și personalul, pentru a putea duce la bun sfârșit numeroasele misiuni care îi sunt încredințate”) • O plăcută surpriză ne oferă un material, de două pagini, despre stagiul unui ofițer român în marina franceză, cu toate că alegerea titlului nu este cea mai fericită: „Un ofițer român în ucenicie în Franța. Căpitanul Laurenciu (!?) Urdea, ofițer mecanic român selecționat alături de alți voluntari pentru a descoperi Marina franceză, a efectuat un stagiu pe avizoul EV Jacoubet și pe vânătorul de mine Lyre. Povestea unei experiențe” • Totul despre protecția socială a cadrelor în Marina franceză • O ancoră drept semnătură. Pictori ai Marinei Militare franceze. (B.D.)

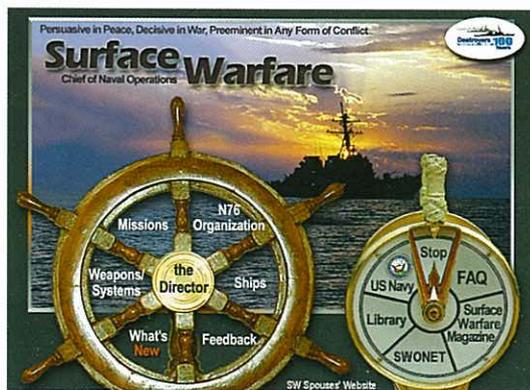
NAVIGATOR VIRTUAL

Maior Costel SUSANU

Oferta de informații în mediu electronic a Marinei Militare a S.U.A. este impresionantă, numai simpla enumerare a adreselor de acces ocupând câteva pagini. Practic, orice solicitare de informații poate fi rezolvată prin INTERNET. În plus, informarea internă a personalului se face în cel mai oportun și eficient mod posibil. Aproape toate navele aflate în serviciu au propriul site și, în plus, personalul poate să rezolve, cu ajutorul calculatorului, probleme de serviciu dintre cele mai diverse, de la găsirea unui nou loc de muncă, la obținerea unei locuințe.

Vă prezentăm doar portalul principal și facem o enumerare a categoriilor de clasificare, cu precizarea că fiecare dintre aceste categorii conține între 5 și 160 (!) web-site-uri.

Site-ul oficial al US Navy poate fi accesat la adresa www.navy.mil și are următoarea structură: lista web-site-urilor de marină, noutăți, sumarul site-ului, motor de căutare, ultimele fotografii, arhiva foto, conducerea, organizarea și cariera în US Navy, știri, dislocarea actuală a unităților navale, navele aflate în serviciu, întrebări.

Site-urile US Navy sunt listate pe categorii, existând motoare de căutare în ordine alfabetică, după categorii sau cuvinte cheie: achiziții și management de afaceri, grupul amfibii, unități de debarcare, aviația navală,

grupuri de luptă, comandă și control, calculatoare și telecomunicații, educație și instrucție, inginerie, protecția mediului, activități publice, management financiar, activitatea flotei, comandamentele flotei, tehnologie și informații, război informațional, informații, probleme juridice, logistică și aprovizionare, medical, stomatologie, spitale ale marinei, morală și recreere, muzică, unități de aviație navală, baze navale, unități de construcții, rezerva marinei, șantiere navale, baze navale, locuințe pentru personal, oceanografie, comandamente navale externe, personal, recrutare on-line regionalizare, cercetare și știință, protecția muncii, securitate, reparații navale, nave – de transport muniții, de debarcare, portavioane, crucișătoare, distrugătoare, fregate, dragoare, puitoare de mine, logistice – activități spațiale, operații speciale, submarine, centre de aprovizionare, activități de sprijin, operații navale de suprafață, teste și evaluare, operații submarine, arme și muniții, diverse.

Publicații de marină on-line: All Hands, Chips, Captain's Call Kit, Everett Navy Dispatch, Hawaii Navy News, Link and Perspective, Naval Reservist News, Naval Vessel Register, Navy Mediterranean News Service, Profile and Life in the Armed Forces, Public Affairs Communicator, Surface Warfare Magazine, The Blue Jacket.

